

Glasul lui Noii
sicire

Apu la că dădui ge potcă cu bă-
năjanu așlela ocoș carle îșile că
mno trâmle cărnași da lo nu lam că-
pătat, măncaiar căni să mănșe da-
că nu iam putut mănca lo. Apu
drept să vă spun că cler țara și mă
mâni pă bănăjanu așlela mna are
noroc prăpăgitu căi uom încarat și
arie ței gustile nlecaș cu mule-
rea gi șie săi mai fac...
Că poace că pângă mulere mai
arie nlecașuri și cu alți uoamini gin
sat o cu prunși o cu văcariu o cu
purcariu că lo pelerdut purșei gila
scroafă.

Iacă mă că zm auzit că la Buceni
is numa treburi faină. Nu vă mai
spun șie anumie că ml să parle că
domnu director o căpătat carce
geacio și poace că o punie în foale.
Da numa atăta vreu să spun că pă
vremia când ieram și lo paclo apu
uoamini erau tarie gi ueminie și fie-
carle șăge la casa lui o dăcă să
dușie să dușiau numa ziua și nu
noapcea cum aud că umblă amu.
Dapu triaba lor că vam mai spus gi
atăcea uări că flectarie așe doarme
cum își așcernie.

Apu să vă spun una până no uit,
că mă omoară demnu director dăcă
nu vo spun. Iacă îșiie că on polișit
dinten sat o prins into noapce on
tălharu și lo băgat la arișă. Numa
că tălharu o fost o țiră cam bătoc
așe că în arișă no găsăit alcova să
facă numa se apucat să suduie ge
mamă pă polișit.

Noa și apu giminița când o vi-
tita notarășu la slujbă polișistu lo
poveșit șe făcut noapcea. Da no-
tarășu lo întrebă: și țigel amu
tălharu? Apu Dumnezeu lui gi pră-
păgit zisă polișistu, tăta noapcea
mo suduit ge mamă și iam dat on
pișior și iam țipet atără ca să num
facă noară în cap.

Iacă așe pășii și voi cu minie
dăcă numi scriști tăț ței pă la vol
și num trâmicești abolimentu când
trebe. Că șie cregești voi că la noi
numa așe mere și noi numa așe
trăim ca păsărișle țierului și larba
câmpului cum spunio pepa la be-
serică. Noa că dăcă ar fi vorba nu-
ma ge noi, apu poace că ar mai
mere la cumva, numa vigești voi că
alși la foale trebe și hărcie și țeș-
cic și țemple ca să ve trâmicești
so zvași pă duminică după șie vi-
niști gila beserică.

Da voi nu vreiști să șciști ge așe-
cea numa gea voașce. Numa nu
șclu cum o fi dăcă și lo ol vre să
șclu numa ge a melle o dăcă vreiști
să șciu numa geavoșce, catunși
lară nu vă plașie. Dapu țeră mă in-
torc și zic că noi nle cunoașcem ge
multă vremie și șrim că țăți nis
ucarișni aproașie cum să cogie.

Noa apu cum nle tu voarba nu
uitaști gi aboliment.

Aș voste
luân Noii

NU ȘTIE

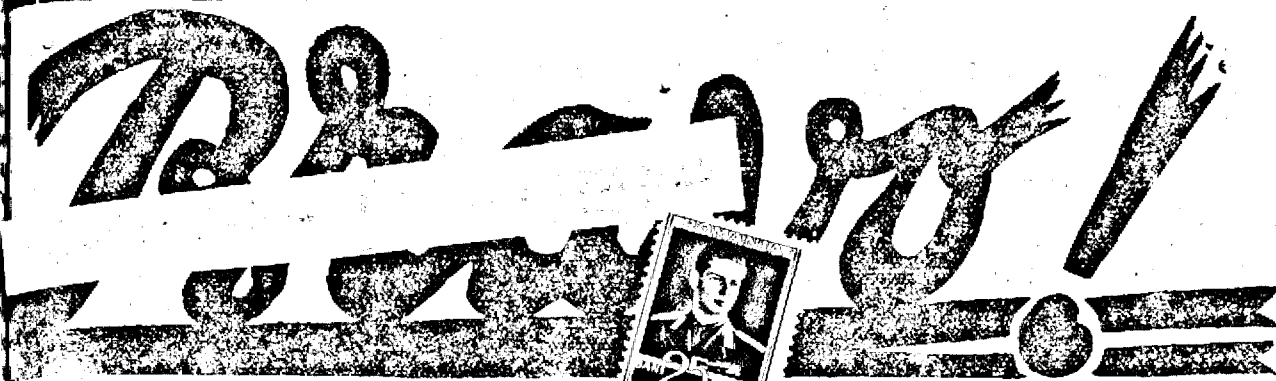
Din bucătărie se aude un șgomot
de vas spart.

— Ce-ai mai spart toanto?

— De data asta am avut noroc.
conișă, am spart caștronul numai
în două.

— Și tu numești asta norac?

— Fără îndoială, habar n'avești
Dvoastră ce înseamnă să aduni un
vas făcut țândări.

LISTA LITERARA
Satira-umor
Strada Tribunalul
Sec. III. Nr. 22-938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
Strada Eminescu Nr. 30.
etaj 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 1000 lei pentru între-
prinderile mijocii; 2050 lei anual pt.
marile întreprinderi. — Abonamentele
se plătesc înainte.

Cu puțină melancolie...

Comentarii de om simplu

Vremurile sunt grele pentru toa-
mea, dar mai cu seamă pen-
tronicarul menit să înregistre-
ze mai partea veselă sau ridicolă
a viață, cu scopul de a da o
de ajutor la îndreptare. E o
grea și numai cu tristețea
țiet se poate apuca să înșire
te manifestări și purtări, cari
au locu acum și nu se po-
te cu atmosfera.

Am pus în locul omului sim-
plu-ăș exprima nedumerirea,
cucoanele — anumite cu-
— nu renunță la luxul și
melile din zilele bune, ei sfi-
prim mii de fleacuri inutile,
și durerea celor mulți.

Se poartă ca și înainte, urmă
și scopurile și fără griji ca
vrăbi, cari se simt bine ori
și oricând...

Am sunt gata să spună că ati-
cucoanelor e o dovadă de
ism. Te pomenești, că încre-
lor într'un viitor mai bun e
Dacă-i așa, atunci păcăt că
te transmite și altora!

Te vedeți nu e optimism, e nu-
am fel de a fi, de care ele nu
desbăra niciodată, ca și de
ia prea multă, cu rost și fă-

***

dacă femeile sunt așa cum
apoi, de cele mai multeori,
fumbat și nu se lasă cu mult
patejos. Iși omoară și ei timpul
umdurile cum pot. Lângă un Pa-
vine — care între noi fie
tu, s'a scumpit îngrozitor —
mai departe de lăutari. Că
tă parale grele și nu se căș-
șă ușor. Dar, cu toate acestea
găsesc destul pe cari seară
ră îi vezi, când la un restau-
când la altul, — când gus-
o țuică fiartă, când golind că
păbar de vin. Câte-unul se
rităcește cu firea și se cin-
până dincolo de limită, în-
omnul îl cuprinde în brațele
lei și-l răpește de lângă dan-
rea pe care o aduse, de lăn-
amica, numai după mari stă-
și multe rugăminți. Se nțăm-
ale-odată, — ce să-și faci? A-
și atunci, — și, pe urmă, în-
morală... Că — după cum spu-
amul — pentru atăta lucru,
șe să te duci până la unul
le două capete ale Căii Șa-
Murășul sau Abatorul!

Șe trece și astea, cum au tre-
dătea. Nimic nu durează căl-
și nimeni nu e azi cum a
și. Eri ai fost fată și mâine...

***

nu mai ești; azi ești liber, tare și
mare, iar mâine, altul închide ușa
pe dinafară după tine. Totul se
mișcă, totul se transformă. E viața
însăși redusă la proporția omu-
lui, care în goană după o plăcere
sau o bucată de pâine, n'o observă
și n'o înțelege...

Azi ni se pare că lucrurile sunt
altfel de cum au fost altă dată. E-
roare. Totul e așa cum a fost și
până acum. Viteza s'a schimbat.
Căruș cu boi e automobilul și
șmeul e aeroplan. Omul a rămas
doar acelaș, cu toate că el a schim-
bat totul, dar nu-și mai cunoaște
opera.

***

Dar m'am apucat de filosofie.
Și cu li „arde” azi de filosofie. Azi
numa îi trebuie fapte cari să-șe-
teze inima, să-șe îngrozească sule-
tul, pentru ca după ce-a trecut pri-
mul moment de emoție, să rămână
gol și fleșcăit ca o bășică desu-
flată...Cică asta e viața!... A nălbii
viață care se petrece numai în afa-
ră! Viața propriu zisă e aceea pe
care țe-o făurești în sinea ta și
nu aceea pe care o petreci la că-
ciumă sau în chefură interminabi-
le... Asta iarăși nu înseamnă să nu
nu guști beutura, căci ea e piperuș
vieții, e benzina sângelui și uleul

trupului...

Deci din toate câte puțin și a-
tunci chit că or fi vremurile grele,
viața tristă, ea tot poate fi trăi-
tă. Cu puțină melancolie — prin-
de bine la inimă! — cu puțină ve-
selie — face bine la circulația sân-
gelui — cu puțină muzică — în-
cântă sufletul! — Zilele trec, una
deosebită de cealaltă și fiecare e u
farmecul ei. Incet-încet, viața se
apropie de sfârșit, se vestejește ca
larba câmpului, ca la urmă să se
piardă în vânt, cu frunza nșălbe-
nită de primele vânturi de iarnă...

...Și-acum după în cole de mai
sus am trecut printr'un val de me-
lancolie, să ncheiem cu o glumă,
ca totul să se sfârșească bine:

Era înainte de Crăciun. Dar un
Crăciun de vremuri bune, când o-
mu-și putea permite orice. Barba-
tul îndrăgostit încă de soția sa, o
întreabă:

— Ce-ai dor; să-ți aducă Moș
Crăciun?

— Ghici!

— Nu știu ghici!

— Să-ți dau câteva amănunte: o
pui pe umeri, face tic-tac și cântă...

— ? ? ?

— Adică: un guler de blană, un
ceas-brățară și un patefon!...

(r. b.)

Glume și răutăți...

Discuție între prieteni...

— Invită-mă diseară la un pa-
har de vin!

Te invit dacă-mi împrumuți cinc
sularel!

— Și dacă nu te'mprumut nu
mă'nvizi?

— Ba da!

— Bine. Mulțumesc.

— Vin diseară să te iau dela bi-
rou...

— Bine, dragă, te aștept...

Și l-a așteptat. A venit, însoțit
de un alt prieten, dar n'a mai po-
menit nimic de invitație. Invitatul
iarăși n'a pomenit nimic.

Întâmplarea a făcut ca seara,
ambii să se găsească în acelaș lo-
cal.

Invitatul cu un prieten iar cel ce-l
invitase, cu doi prieteni și două
cucoane nostime. Căci e un adevăr
incontestabil, că mai bine petreci
când aș cucoane la masă.

Scump, dar face, mai ales când
omul ține la bani, — nu-i așa?

Dar despre asta altădată...

***

Deși iarnă grea, sezonul de pa-

linaj n'a înregistrat un succes prea
deosebit. Lumea și mai cu seamă
cucoanele și fetele, au renunțat să
alunece pe ghiță.

Dar oare ce fel de... lunecuș au
ales?

***

Pe vremea concentrărilor de a.
nul trecut.

...Unui pașnic cetățean dela țe-
ră, niște hoți ingenioși i-au sustras
dintr'un coteț toate găinile. A ră-
mas văduvoi — cocoșul singur. Și
de gâtul lui, unul dintre hoți a
atânat o bucată de hârtie, cu in-
scripția:

„Lăsat la vatră” până la noui or
dinel!”

***

„Gloria” se reorganizează din
noa. Foarte bine. Căci în fotbal
bobocii se numără primăvara și
nu toamna ca la găștel...

***

...Unele cucoane au avut noroc,
că prinse de evenimente, n'au pu-
tut pleca acasă: stau mai distrat ni-
țel pe la oraș, că la sat și așa n'au
ocazii prea dese...

(al. m.)

Gura Bărba

Unul dintre „șefii” cu mari pretenții dela „Consum” și-a cumpărat o mașină sport, cam... răblăjită, dar, înșfârșit... mașină, pe care o conduce singur (șoferul îl cunoscător înainte de a fi „funcționar” la „Min.”) Lumea vorbește — în legătură cu acest eveniment — că mașina o și-ar fi cumpărat un „Cod al Țărilor elegante”.

„Crail” dela „Minieră” s’au mai potolit. În curând vom avea ocazia chiar să-l lăudăm, pentru că păreră noastră modestă este că după alătea aventuri, o mică pauză le va permite să-și recâștige cele pierdute: putere, bani, curaj și încă puțin... bun simț. Referitor la balul proiectat de „solvenții” (adică de subinginerii!?) ni se comunică începerea pregătirilor: corul monoloage ba și o... piesă. Le urăm succes, numai să ne lase în pace — să nu ne bată!... Bun?..

— Cinematograful dela noi oferă tinerelor doamne ocazia de a se vedea cu... ele. Astfel, se poate observa, la intrare sau la ieșire, cum se privesc cu înțelesuri, cum își dau coate cele cari sunt mai aproape... Uneori să schimbe chiar și cuvinte scumpe... De altfel, nici dudulețele nu vor să se lase mai pe jos decât coconilele — așa că și ele procedează la fel — chit că... au bilete plătite...

— Nu știm ce s’antâmpnat cu eroii dela steampurile vechi, că nu-i mai vedem împreună. Am putea ști de ce?

— Ultimele noutăți le comunicăm data viitoare, pentru că vrem să prindem oaserile când nici nu gândesc.

Săvârșin

— Agenția „Box” anunță din centrul Săvârșinului, că Șampionul Nr. 1 a fost reclamat la jandarmărie de „drăguța” unui domn cu bicicletă pe nas. Petre Gionchi n’a plătit geamul dela ușă. Baba dela restaurant îl hrănește pe Șampionul Nr. 1 tot cu ouă. (Ouale dau putere).

Șampionul Nr. 2 e mândru de „Fabrica de pumni”, dar cam ocolește pe avocat. Lumea, curioasă se întreabă, că de ce un domn dela noi poartă barbă. Ne vom interesa și vom satisface curiozitatea publicului, respective a cetitorilor noștri, cari nu se gândesc că a trecut anul nou și nu și-au plătit „abolimentul” cum zice Ion Nojiță. Minoritarii tot ca înainte. Nu se cumănesc. Vorba românilor „din căine slănină”. (Se poate, dar tot slănină de căine rămâne. Nota Culegătorului). Unde sunt refugiații? Veniți cu leacul vostru, făcător de minuni.

— Agenția „Vână” comunică: Asociația merge înainte. Au mai intrat în asociație, un „cociș” care sucul pe învățatori, ca, cocișii. Se zice că, cocișul n’are școală pe când bărbăru a ares sârmanul de el. Stop.

— Agenția „Capra” anunță: Bărbații multor membre — cari sunt căsătorite — stau acasă. Unii stau în fercastră, făcând pe sfinți și uitându-se după „nane, alții îngrijesc de copiii — cari-i au — și alții mai norocoși, țin de urit serviciorelor, alții cari n’au nici o ocupație, prind muște, iar scumpele lor jumătăți merg la plimbare pentru a face legătura între cele două asociații „Vânătorul” și „Căprioara”.

Cugir

În urma desființării mai multor „milistere” din cetatea Cugir, a fost alcătuit următorul consiliu „milistri”:

Regent: Săcure ulcă; Preș. consil. de miniștri: Covaci românesc; Vice preș.: Moșul cu ochelari; La educația naț.: Blondul cu fulgari; La Interne: În care fierbe juica; La ap. Teatre: Șeful conțesă; La înzestr. amatei: Cel cu firezu; La Justiție: Moșu cu pipa; La finanțe: Valerică; La economie: 1 leu „Credința”; La propagandă: Șanda Brilliant din București; La muncă: Subofitir „buctat”; La aer și marină: Lunganu Eu răspund; La culte și arte: Blondul federe; La externe: Teoria și practica; Dir. C. F. Cugir: Grosu; Dir. P. T. T.: Slăbul din principala; Dir. sportiv: Primarul din V. Dăil; Dir. Monopolului: Prostii plătesc; Rep. cetății: Am rămes în pană; Dir. Vânătoarei: Vânătorul pasionat. Această schimbare se datorește faptului că s’a redus imp. și bugetul s’a micșorat în vederea lucrărilor ce au loc în cetate. Acest consiliu va conduce toate treburile.

Baia de Cris

— E rău când cineva se angajează într-o chestiune și nu poate s’o ducă la bun sfârșit. Cam așa o pășiram noi, pentru că ne-am angajat de corespondenți și n’avem ce scrie acum...

— Încercăm totuși să înregistrăm unele zvonuri cari circula prin comună referitor la persoana unui oarecare Gusti, fost până ieri atotputernic în comuna noastră. Se spun multe în legătură cu el iar noi, fiindcă nu voim să bărfim pe nimeni, nu înregistrăm, deocamdată nimic, deoarece credem că nu sunt adevărate. Nu credem nici că ar fi căsătorit cu o soție de alt sânge decât cel românesc... Ce să-i faci!... Așa suntem noi: nu credem nimic...

— Timpul — în momentul când scriu — s’a schimbat. Ninge. Dacă cei mulți se bucură de acest dar al naturii, mai sunt vreo câteva cucoane, care injură... Știm de ce o fac, însă le amintim zicală cunoscută: „Căinil latră, carul trece”... Așa vor trece și de azi înainte — atât cât timpul va permite — săniuțele...

— Burlacii s’au hotărât, zilele trecute la un pahar de... vorbă, să organizeze un bal, al cărui venit net să fie întrebunțat pentru achitarea taxei pe celibat... Le dorim un deplin succes — mai ales că ne înscrilem și noi cu 200 lei, ca prim ajutor...

Sannicolaul-Mic

— Catița noastră cu școlile multe și face pe dșoara cu pălărie în cap, este extrem de... fudulă. Un sfat îi dăm: să țină mai bine de Perianu căci ceilalți urmăresc altceva...

Buteni

— Multe sunt pe la noi. Doamne și domni, toți deavalma se poartă de parcă a dat „strechea” în ei. Se ceartă, se pacă, se hărăie, făcându-se de râsul lumii. Ba se aruncă unii pe alții afară din casă, ba se ceartă la petreceri, ba se adună să se bucure împreună cu strelnii, ba se duc pe la fete care nu-s de nasul lor. În fine, ce să mai spunem, nu-i cum a fost și cum ar fi bine să fie. De ce oare?

Brad

— Mare hărmălie mai făcură vreo câțiva crai de aici — când au văzut că le-au prins firul acțiunii îndreptate contra noastră. Cum a-decă, — se nădeau ei — să aibe „Br.” o urechi așa lungă și să audă t t ce discutăm noi? Asta e prea, prea! Ei, iată onorabililor că vă... dibulăm toate planurile și am luat măsuri de apărare în consecință — cu toate că erați singuri că vă va reuși acțiunea... Este drept că uneori omul dă greș — cu toate că se crede sigur pe situație. Așa și cu voi...

— Cine ne-a spus, o știe fiecare din voi...! Ce n’ați da însă să-l știți!...

— Până atunci însă amintim: dear niște chestii tare nostime unui „crai”, care zilnic vine și ploacă din Brad E vorba de o aventură din care unul a ieșit cu oscioarele cum zădărite. De cine — se știe. — Chestia e cam veche, dar fiindcă tipul nu se... calmează — i se poate întâmpla și azi Deci mai bine s’o evite... E mai sigur de succes.

— Pentru restul „crailor” am pregătit câte o... amintire la fel de păcută. Știți asta pentru a nu se supăra că-i... redieptălim! Deci la... recitare.

— Vai, Doamne, ce-mi făcu mai într-o seară o cucoană. Crezând că e soțul — care veni acasă pe neașteptate... Ea începu să țipe că din gură de șarpe că „vin hoții”. Ce-a fost pe urmă, să povestescă altul, mai lipsit de modestie decât noi!

— Duduia cu rugăciunea, ne roagă să arătăm că Maica Preceista lu ascultat rugăciunea. Cât despre rest... vom vedea mai târziu...

Nădlac

— La banchetul dat de subcentrul Nădlac, printre fetele și crăii cari au luat parte activă la serbările din Nădlac și Seitin, am remarcat mai întâiu cele două „nane” care când se pregătiră să meargă acasă, nu știu cum de s’au trezit una în șanș, alta pe trotuar. „Bravo” duduelor, dar ce a fost? N’ați fost cumva în sistem de „Trideț”.

— După cum suntem informați, străzile dela noi, vor primi o nouă numire. Lucrările în acest sens au și început. Ca să ușurăm sarcina comisiei pentru decernarea numelor, dăm mai jos câteva sugestii.

Str. Casinei Române să fie Str. Trideți.

Strada de lângă „dolmă” să fie Strada Comisiei pentru Scoaterea apei din Mortăreț.

Strada lui Pantea să fie Strada Pânăi lumea.

Strada „Othton”-ului Strada 21, sau Poker.

Deva

— O dșoară dela Iliia, vine mereu la Deva. Într-o zi pentru unduția. În alta pentru manichiur, în alta pentru a se întâlni cu viitorul bărbătel, și așa mai departe. Nu ne interesează. Doar un lucru vrem să-i știm: Dșoară „Zolta”, atunci când a-și uitat portofelul acasă, de ce nu v’a plătit autobusul viitorul bărbătel? A prins bine Ghiță cu cele 500? Ce zici?

— Un domnișor, ce umbliă cu bicicleta pe nas, se laudă că în călătoria făcută la Băita, n’a găsit decât 17 potcoave de cal morți. Întrebăm: La noi la Deva n’au fost numai de asini?

— Se zice că, primadona (aia din câmp, cu mustețe și picloare, aia care e studentă) ac) de când a auzit bravura tarului gintral”, și-a... lepădat unele drumuri, pălăria...

— Gurile rele ne informează unii dintre abonații au luat frasa hotărâre de a trimite „abonatul” la Bravo! într’adevăr o răre demnă de laude...

— Nu știm de ce amia brutarul Mitru, duce în floarea neață comuri proaspete unora re Lucreția... Dânsul spune că o imaginație a noastră. Dar de e în mâinele noastre, că dânsu dă târcoale acelei domnișoare n’avem nimic de zis, dar curioși ce zice la toate ac domnul din... str. Regele Ferd...

— Domnișoarele dela ce de telefoane întrebunțează des în discuții expresia „aia”. Am fi foarte curioși să știe ce o întrebunțează așa de cam ce ar însemna. Probabil un cifru telefonic. Ce mai știți...

— Duduia care se găsește în cediu nelimitat, a început să și do pictură. Primele noțiuni aplicat asupra buzelor doble.

— După balul de sărbătoare tinăr dela noi, a înflințat o de dans pe întunec. Bravo! Așa mai zicem și noi!

— Unele din dudulețele cari au fost „pictate” s’au fonat. Nu-i elmic. Poate e un Pentru... ele!

— Am vrea să ne mai vedem micul umblând, iarăș, ziua cu bicicleta. Deși-i mai pră umblă acum, totuși dorim în rea vremurilor bune de odin...

— Suntem informați, că „zille” s’au mai înmulțat. Bine Dumnezeul!

— Agenția oficială din M anunță: Miss Măderat Istoc, frumoasă, glumeață și s ca oala, a primit drept cad Crăciun un „neamy” care la re l-a lăsat un cojoc cu mătă că ceva. Așa se întâmplă după bine vine și rău. Int chestia?..

— În ziua de anul nou, merg biserica și probabil cu gâ „neamy”, s’a împiedecat și a în noroiu de s’a răs tot sat puteți închipul cum s’a relmă casă după... accidentul sufer...

— Ionică a lui Micu, în concediu, s’a dus și el la horă joace cu o fată pe care o de multă vreme. Ce s’a întâ ce nu s’a întâmplat, că dintr s’a trezit cu o serie de pumni veni, nu știm. Precizăm doar rămas mulțumit cu ce a prim...

— Marele vânător de... felu, se laudă că se însoară d Să fie oare o glumă de prost...

— Domnișoarele dela noi teva — vor să se mărite repede. E firesc pentru că rostul lor. Dar... Doamna ap nu-și întorcă tinerii căciula c’atunci fetele rămân nemâr...

Ciotul putred și stejarul

— Fabulă —

Pe o noapte fără lună
Intr'un codru secular,
Au încins o ceartă bună
Un ciot putred și-un stejar.

— Asta-i chiar nerușinare,
N'am să mă las umilit.
Grăi ciotul cu glas tare,
In desişul nesfarşit.

La te uită măceş frate
Eu ce stau aici de ani,
Să mă plec, oare se poate
Unor prăpădiţi tufani!...

Să-mi spună azi acei vecin
O așa nerușinare,
Că pentru el este un chin
A ederei îmbrăţişare?...

Doar eu și edera de ani,
Ca și frații am trăit.
Acuma vezi niște tufani,
Să spună că-i parazit?...

Vezi frate măceși tu bine,
Aștia cum mă offensează,
Dar aș vrea să știu ca mine
Care altul luminează?...

Cum nu sunt nobil ca mine,
Aj de ei îmi este silă.
Dar fi sigur tu că mâine,
Nu am să le plâng de milă...

N'am s'admit această vină
Am să-l rog pe pădurar,
Să smulgă din rădăcină,
Treg neamul de stejar...

O, Jupâne gura-ți tacă
Așii atunci stejarul.
Că mă nspăimântă dacă
Mi zor cu pădurarul!...

Există 'n lumea toată
E atâția pădurari,
Să distrugă de-astădată
E domnia de stejari!...

Cât nobil spui c'ai fi
Câtă lumină dai,
Cătră noi nu ești, — s'o ști,
Că un ciot de putregai.

Privesc acum trufia
Ca tine căți smintiti,
Că iubit tōvărășia
Că lor de paraziți!...

Ciot putred de nimică,
Cănsul tău e înzadar...
Că în locu-ți se ridică
Cămândru de stejar!...

Un zori un nou pădurar
Venit cu tot alaiul.
Că nloc s'acuze pe stejar,
Că încă'n foc putregaiul!...

Știu de astă 'ntâmplare
Că fost cândva 'ntre ele,
Că are asemănare
Că povestea țării mele...

M. BOGOE

Fii secretară conștiincioasă

Mica bătea la mașina de scris
ultimele rânduri ale unei scrisori
comerciale de mare importanță.

Mica Ionescu e o dactilografă ex
cepțional de conștiincioasă.

După ce a terminat scrisoarea, a
pus-o în mapa cu altele „la zi” și
a intrat la Puiu Davidescu, direc
torul general.

Directorul nu era singur. Lângă
dânsul, pe birou, sta prețenul său
Gogu Pintea.

Gogu de cum o văzu începu să-i
srunce săgeți înflăcărâte din pri
viri. Mica le observă fără să le dea
vre-o importanță. Toată atenția îi
era fixată asupra directorului ge
neral dela care aștepta o aprobare
sau sugestia unei schimbări.

— Bine dsoară, bine, perfect.

Puiu iscăli scrisorile și i le re
stătu.

Când să iasă, Mica îl auzi pe
Gogu: Frumoasă drăcoaică secre
tara ta!

Sângele îi năvăli în față. N'ar fi
fost femeie dacă n'ar fi ascultat ce
vorbesc „ceilalți” despre dânsa.

— Frumoasă? — întreabă Go
gu mîrt. Îi măi mult decât atîta:
e o funcționară ideală: bună, tăcu
tă, harnică și punctuală. Am im
presia că nici nu-i om — că-i ma
șină de precizie. De aceea drept
să-și spun, nici nu m'am uitat la
ea.

Mica a închis ușa. Numai ea știe
cum a ajuns până la masa ei de
scris. „S'o facă mașină de preci
zie!” Și ea care-l iubea! Care cre
dea că prin asta îl va sili s'o bage
în seamă! Ce durere!

Mica plânge. Plânge rezimată de
măsuța ei. Deodată ia o hotărâre

Pune o coală de hârtie în mașina
de scris — și-i dă drumul.

Scrie... scrie...

„Puiu! te iubesc. Te iubesc de
două luni de când am venit aici.
N'ai observat nimic. N'ai observat
fiindcă nu s cochetă și nu provoc
bărbații. Am crezut că-mi vei apre
ca calitățile cari le am și nu de
fecte care-mi lipsesc. Treci pe lân
gă mine ca și când n'ăși exista...
Și eu sufăr. Te iubesc... te iubesc...”

Scrie... scrie mereu... ora de bi
rou a trecut și ea tot scrie.

Își scrise biata, micuța ei viață.
Paznicul de noapte vine s'o rou
ge să părăsească Banca.

Mica ia hârtiile le citește... le re
citește — apoi dându-și seama de
naivitatea ei — le rupe bucățele
și le aruncă în coș.

Aranjează mapele, își pune pă
lăria, mânușile și pleacă.

A doua zi de dimineață Mica ia
mapa cu hârtiile „La zi” le pune
pe biroul „Șefului” și — fără să
maj aștepte — se întoarce în bi
roul ei.

Două brațe îi apucară mâinile.
Ridică capul. Se sperie. E șeful

— Domnule director...

— Nimic.

Puiu o ia în brațe și-o sărută.

— Dle director cum ați aflat?

— Am citit tot ce-ai scris.

— Cum ați citit că doar am

rupt hârtiile.

— Le-ai rupt, dar ca o secreta
ră teribil de conștiincioasă, copiile
le-ai pus în mapa cu hârtiile „La
zi”.

— Și?

— Și te iubesc și eu!

IN RAI

— Mamă, misionarii creștini

merg în rai?

— Fără îndoială, Puiu!ei

— Lei nu?

— Desigur că nu.

— Dar lei cari au mâncat un mi

sionar?

MULTE BOALE...

La un medic se prezintă o femeie
din provincie:

— Bună ziua dle doctor, am ve
nit să mă cauți de stomac.

— Ai greșit femeie, eu sunt doc
tor în filosofie.

— În filosofie?... Dzeule, că multe
boale ai mai lăsat pe lumea astal

O SA REUȘIM

Un călău duce spre locul de e
xecuție pe condamnat. Pe drum îi
spune:

— Ști că tu ești primul meu „cle
ent”? Nu am executat pe nimeni
până acum și mi-e teamă n'o să mă
prea pricep.

— Lasă, dom'le, răspunse con
damnatul: Nici eu n'am fost con
damnat până acum... În definitiv
cu puțină bunăvoință cred că o să
reușim!

MEI FRUMOASE

— Cum s'o fi insurat Bebe cu o
femeie atât de proastă?

— E drept că-l de o frumusețe rară
dar cum o fi putând s'o asculte ce
vorbește?

Când ai o femeie atât de frumoa
să n'o ascuți „ce vorbește” și o
privești „cum privește”

CONFLICT ITALO-GREC

Iani plăcintarul stă la cafenea
de vorba cu tocilarul ambulat
Umberto:

Toți filozofii și înțelepții cei mai
mari au eșit din vechia Grecia, zi
ce Iani.

— Cred și eu c'au eșit că d'a'n
nu se mai găsește acum nici unul
în Grecia, răspunde mucalit Italia
nul.

INTRE PRIETENI

Iou, un bun client a restoran
telor, fu întrebat de un vechi pri
eten:

— E adevărat că îmbătrânind,
rahiul se face mai bun?

— Da răspunse acesta serios —
cu cât îmbătrânesc — cu atât îmi
place mai mult.

ANALIZĂ:

Un elev analizează propozițiu
nea:

„Prea multe are de făcut cucoa
na Leonora!”

Invățătorul: „Cucoana ce este?”

— Cucoana este subiectul

— Dar Leonora?

— Leonora este... cucoană!

INVERS

Păcală e foarte confundat în ce
tirea unui tratat de zoologie.

„Cămila, citi el, este un animal
care poate lucra opt zile fără să
bea”.

Apoi intrerupând cititul, adăogă:

— Ei bine, eu sunt un animal
mai strașnic, pot bea opt zile fără
să lucrez.

Coitul meu

Și dă cu vâtrai'n în vatră...

Și mă suque de tată, ca făcut-o
neopălată când ședeu pe scara 'nal
tă și s'a cocoșat mereu, pân' l-a bă
tut Dumnezeu. Când era puternic
nu credea sârmanul, c'aduce și
ceasul ce n'a adus anul și nu o zi
sau alta se sparge bostanul și-atunci
i se gată și lui Canaanul. Ero domn
odată, era de pomina, nu-i ajun
geai nasul nici cu o prăjind, — a
cum însă șade mic și ghezuț, cu
botul pe labe, cu păful sbu. lit. Azi
face mătânii, — se roagă la sfinți
și ca bietul Burcuș, se linge... în
palmă. Na-ți-o friptă nere, — că
nu-i de pomina. Dacă-ți vine 'n
minte cum era 'n trecut, cum lă
trai la lună — nu așa de mult, vei
admite-un lucru netăgăduit, ca fost
prea bun dracul și te-a păsut!...

„Mai demt, când Ursu-l zberu
'n Primărie, când a putat mâța 'n
cărămidaie, Hulpea... da tărcoale
pe la Prefectură și s'aurea liste de
candidatură, era barosan, — cu
de cadere multă, căci cu toți flga
nii se bătea pe burta...”

Dar groaznicul Ianoș prefect de
pomina? Sub el blefii notarii nu o
veau odihnă, căci îi pedepsea, mu
ta... destituia, toată prefectura par
că tremura, când intra... jidanul
dela Pâncota.

Așa fu odată, mândru ca'n po
veste, bine ca trecut și-acuma nu
mai este... făcu loska saltul (Doam
ne ce năluca!). A fost președinte-al
Camerii de muncă loska muncito
rul, barosan odată, a ajuns să um
ble și prin judecată. Na-ți-o friptă
losko... o făcuși prea lată.

CHIMU

Ce să fie?

Ce să fie cu nevasta
Că, de acum o săptămână
Umblă 'n casă ca sfârșeaza
Și îi trec toate prin mână?

Nu mai bea ca mai 'nainte
Lăptele în pat culcată,
Că, cum face ochi, se scoală
Și începe munca 'ndată...

Ei în cuine până 'n ziuă
Și-mi gătește tot ce-mi placel...
Ce să spun? Vorbind la dreptul
Toate gusturile-mi face...

Gust și eu acuma masa
Și mănânc cu poftă mare
Întrebându-mă întruna:
— De unde frate-așa schimbare?

Nu mai face gură mare,
Când întârziez la masă,
Că cu brațele deschise
Sunt primit când vin acasă...

Frata, mă și giugfulește
Parcă'm fi 'n luna de miere
Vrea să stau tot lângă dânsa,
Drept vă spun că simt plăcere...

Toate bune, dar de unde
Pe soțle-așa schimbare?
La să 'ntreb... Ea îmi răspunde
Dulce și desmierdătoare:

Ah! Mitică, ce 'ntrebare?!
Zice ea cu modestie,
Ușică Paștele-l la ușe?...

Ah! pricepl... Vrea pălărie!...

MARON

NU CREZI?

Nicușor vorbește peste măsură. Într-o zi, după ce i-a dojenit măică-sa i-a spus că-l va pedesi sever dacă va mai vorbi neîntrebat.

După vre-a câteva minute de tăcere, Nicușor spuse, cu glas mieros, mamei sale:

— Nu crezi, măicuță, că e timpul să mă întrebi ceva?

PROSTULI

Un moșier trimise odată a slugă a sa, un țigan, cu un iepure și cu un bilet la un prieten al său dintr'un sat vecin. Pe drum, iepurele scapă din traistă țiganului și o luase la sănătoasa înaintea lui.

Făcând haz, țiganul strigă după micul animal care fugea ca scăpat din pușcă:

— Degeaba te grăbești, prostule că biletul e la mine!

PREA MILOASĂ

Soțul se întoarce la prânz acasă și găsește la masă un cerșetor care tocmai mânca din ciorba pe care l-o pusese dinainte nevasta.

— Ascultă, dragă, îi spune el, prea ești miloasă. Nu e nevoie să așezi la masa noastră pe toți cerșetorii care îți bat la ușă!

— Știu, zice soția, dar îmi face mare plăcere să văd pe cineva că mănâncă bucatele făcute de mine, fără să momăie că sânt afumate, arse ori nesărate.

S'A ȘMECHERIT

Unul dintre cei mai simpatici și slobozi la gură din medicii arădani, a fost chemat, nu de mult la un caz grav. Dar până să ajungă la bolnav, acesta murî, astfel că la intrare, cineva din familie, îi întâmpină cu cuvintele:

— Intrați degeaba domnule doctor... Bolnavul a murit!

— Nu m'a așteptat șmecherull... S'a grăbit căci știa că dacă-l prind în viață, — îl scap, — răspunse doctorul.

Pescari

— Martin al nostru și-a lăsat „zăog” sumanul pentru băutura consumată la sărbători.

— Mihăiță, care se căsnește de mai mult timp să se însoare, a pățit-o. După ce umblase în mai multe sate după nevastă, se opri și în Crocna, la una cu șapte lanțuri de pământ. La un târg săptămânal, cărmanul Mihăiță, ca să poată cumpăra puiul țârgului, acelei pe care și-a pus gândul, trebui să ceară banii în împrumut. După câte știm, l-a cumpărat și o cutie de „Nivea”.

CĂRȚI NOUI

În clipa celor mai acerbe frământări de așezare a viitorului patriei noastre, un confrate arădan dă la iveală o carte de mare sinteză politică scrisă cu nerv, — în nota situației. Lucrarea tratând realități palpabile, cu vigoarea curajului și acuității profesionale promite succes de tiraj și real interes de informare din partea intelectualilor de orice nuanță.

„Credința” apare zilnic la orele 12, cu cele mai noi știri din țară.

Credințe și obiceiuri ciudate

Toate națiunile își au propriile lor superstiții „casnice” pe cari în general le țin cu sfințenie.

În IRLANDA, când o familie se mută, se socotește o adevărată catastrofă să se ia solnița din casa veche și să se ducă în cea nouă. La noi se știe că dimpotrivă, mulți duc mai întâi în casa în care se mută un pumn de sare...

TOT ÎN IRLANDA este obiceiul ca atunci când se cumpără o mătură nouă, să i se smulgă un pai și acesta să se arunce afară înspre nord; în cazul acesta mătura va mătura cât va exista foarte curat...

ÎN REGIUNEA BRETONĂ, există și astăzi o superstiție străbună, după care dacă o rămurică de cimbriu este atârnată lângă foc mâncărurile nu se afumă niciodată...

NEGRII — chiar și cei din America — preferă vasele și farfurile rotunde celor în formă ovală sau pătrate, deoarece în colțuri se pot ascunde spiritele cele rele.

O CARTE DE BUCATE grecească din secolul al VI-lea recomandă insistenț gospodinelor să pună câteva picături de apă sfințită în aluat și atunci pâinea va crește frumos...

Tu mă întrebi, eu îți răspund

POȘTA „BRAVO”

Redactor irresponsabil „Frunză”

Deschid aceasta rubrică de oarece de un timp încoace sau înmulțit scrisorile ce le primesc la redacție. Voi da sfaturi și voi lămurii pe onorabilii noștri cititori, dar mai ales voi căuta să fac ca scumpulii noștrii cititori să uite că toate s'au scumpit începând cu clanța dela ușe și terminând cu săpunul de ras. Sau invers.

Dacă nu mă veți găsi destul de original, răzbunați-vă scriindu-mi cât mai multe scrisori la redacție. Dar să nu uitați să lipiți mărci pe ele (vai! vai! iar mă luă gură înainte).

„Nu mă uita”. Sunt sigur că nu te voi uita. Domnule!... așa o ortografie?! Ești singurul care mă egalizează.

„? ancea VI.”. Scumpe amic (cu „a” mic) te interesează „Eta „Iuldoi” (a se citi într'una). Păi bine să știi că ești om de o duzină și jumătate. De ce? Până acum Eta (Iuldoi) a refuzat pe 18 Amici (srîs cu „a” mare). Ce vrei? Ea nu se publică în ziar (ca Floarea din Haval).

„Miky”. Iată răspunsul la scrisoarea ta scurtă... ca o zi de post, un răspuns lung ca umbra primăvara. Nu te mai iubește zici? Păi încearcă streangul. Pentru cine? Pentru cine vrei! Mie mie tot una ca măgarului în zluanunții. (Te-am prins domnule poștaș! Ori scrii cum se cade, ori te dăm afară!) Sau vrei o moarte mai poetică? Ei bine, încearcă să citești poeziile lui Tr. Rusu Șirianu.

„Gică”. Dece tot vrei să afli nod în... „Frunză”. Pa. Mai scrie-mi dar fără noduri de ortografie.

„FRUNZĂ”

IUTE ȘI DE GRABĂ...

— Zestrea fiicei mele? Ginerel meu a mâncat-o în două luni.

— Nu mai spune.

— Și ce a avut de zestre?

— O găină, patru pul și trei găște...

OCAZIE NOUĂ...

— Ziarele de azi scrie că soarele va înceta de a ne mai lumina, peste 50 milioane de ani...

— Iată un nou prilej pentru Uzinele electrice, ca să sporească prețul luminii.

DIFERENȚĂ

Femeile se împart în două categorii: Cele inculte, care nu știu nimic. Și, cele culte, care știu tot... mai bine decât tine!

FEMEILE

Reflecția unei simpatice cuconițe cu părul blond ca spicul de grâu și trupul perfect:

— Am fost nebună după bărbatul ăsta, și acum nu-l mai pot suferi! Ce schimbători sunt bărbații!

PROSTII?

D-ra Mimi are 13 ani. Într-o zi, când era singură cu mămica, își la inima în dinți:

— Mămico, o prietenă, la școală mi-a spus că nu e adevărat că barza aduce copii.

Mama rămâne pe gânduri. Apoi, încet, linișor, pe de parte îi explică felțelii, procesul perpetuării speței.

Fetița o ascultă și ipe urmă exclamă sceptică:

— Și tu crezi prostiile astea?!!

Iasă-mă Voi fi cuminte!

Când aproape-s lângă tine
Simt cum sângele ferbinte
Curge zvâcnitor prin vine
Și tu spui să fiu cuminte?

De îndrăznesc, vrăjmaș feroce
Să fac un pas înainte,
Aud dulcea, cruda-ți voce
— Nu teastâmperi? Fii cuminte!

Vino nu-ți mai fie frică
Fac solemne jurăminte,
Drăgălașă inamică
Da deacum voi fi cuminte.

Când îmi voi simți că-mi creșterea
Iarăși măseaua de minte
Ș'oi fi iar copil, firește
Lângă tine stau cuminte.

Când voi mânca borș de roze
Și șerbet d'ardei cu linte
Să vezi ce metamorfoză
Să vezi cât sunt de cuminte!

Când voi fi chel ca o bălă
Și'n gură să n'am un dinte
La optzeci de ani copilă
Garantiez, voi fi cuminte!

Iar când m'or scoate din casă
Cu picioarele înainte
Lângă tine atunci mă lasă
C'o să fiu și mai cuminte.

JEAN ANTO

— Dr. Alexandru Fântânarul
cat, și-a mutat biroul de avoca
Arad, Piața Luther Nr. 5.

Scrisoare către mamă

De-aici din rariște de zare,
Îți scriu mamă o scrisoare,
Și aștern pe alba hârtie,
Dorul de tine și de gîie...

A trecut cam mult de-atunci
Decând am plecat din vâlci
Să-mi apăr holde ce-a rămas
Pustie când am plecat de-aici

În-amurgul violet de seară,
Îți citesc scrisoarea, mamă
Și slovele în gând se destramă
Ca și, un fuor ca și-o năframă

MIHAIL SEMLAC

CŪLMI

Cufmea tocilarului: să și
privirea.

Cufmea muzicalității: să
simfonia lunii mute.

Cufmea transportului: să
rești cu Carul-Mare.

Cufmea plugului: să facă
Cufmea pescarului: să
pești cu plasa de palanjen.

Cufmea scrisului: să scrie
na nopții ca și cu cerneală.

Poșta Redacției

„Negru”, care este cauza
mai dai semne de viață. Ră
oricum.

Un vechi catitor, Valea-M
ticolilele nesemnate nu se pub
ce n'ai curaj? Revine dacă

Români,
sprijiniți comerț
industria română

Sprijiniți comerțul românesc
Ultimele noutăți literare
Papetărie — rechizite școlare — Odoare bisericesti la

LIBRĂRIA
ROMÂNEASCĂ

ARAD BULEV. REG. MARIA — TELEFON No 13-98
Proprietar: PETRU MILOȘ